

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **P.** zastúpeného JUDr. J. proti žalovanému **J. o zaplatenie 48 581,-- Kč s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 15 Cb/219/1998-218 zo dňa 18. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie sumy 48 581,-- Kč s ročným úrokom z omeškania vo výške 15% od 15. júla 1994 do zaplatenia .

V odôvodnení uviedol, že žalobca požadoval zaplatenie kúpnej ceny za dodaný pekársky a cukrárenský tovar do predajne žalovaného v okrese K. podľa dodacieho listu č. 337685 zo dňa 19. apríla 1994, č. 337686 zo dňa 17. apríla 1994, č. 337687 zo dňa 20. apríla 1994, č. 337688 zo dňa 21. apríla 1994, č. 337689 zo dňa 22. apríla 1994, č. 337690 zo dňa 23. apríla 1994, ktoré sa viažu k faktúre č. 29746, dodacím listom č. 337664 zo dňa 2. mája 1994, dodacím listom č. 337665 zo dňa 3. mája 1994, č. 337666 zo dňa 04. mája 1994, č.

337667 z 5. mája 1994, č. 337668 z o 06. mája 1994, č. 337669 zo 07. mája 1994, ktoré sa viažu k faktúre č. 30825, ďalej dodacími listami č. 337658 z 09. mája 1994, č. 337659 z 10. mája 1994, č. 337660 z 11. mája 1994, č. 337661 z 12. mája 1994, č. 337662 z 13. mája 1994, č. 337663 zo 14. mája 1994, ktoré sa viažu k faktúre č. 31368, ďalej dodacími listami č. 337670 z 25. apríla 1994, č. 337671 z 26. apríla 1994, č. 337672 z 27. apríla 1994, č. 337673 z 28. apríla 1994, č. 337674 z 29. apríla 1994, č. 337675 z 30. apríla 1994, dodací list č. 032000, vystavený 28. apríla 1999, viažuce sa k faktúre č. 30286, dodacími listami číslo 337691 z 11. apríla 1994, č. 337692 z 12. apríla 1994, č. 337693 z 13. apríla 1994, č. 337694 zo 14. apríla 1994, č. 337695 z 15. apríla 1994, č. 337696 zo 16. apríla 1994, dodací list č. 031993 zo 14. apríla 1999, viažuce sa k faktúre č. 29198, dodacie listy č. 337697 z 01. apríla 1994, č. 337698 z 02. apríla 1994, č. 337699 zo 04. apríla 1994, č. 337700 z 05. apríla 1994, č. 337701 zo 06. apríla 1994, č. 337702 zo 07. apríla 1994, č. 337703 z 08. apríla 1994, č. 337703 z 08. apríla 1994, č. 337704 z 09. apríla 1994, dodací list č. 031979 z 01. apríla 1994 a dodací list č. 031985 zo 07. apríla 1994, viažuce sa k faktúre č. 28661 a dodacími listami č. 337676 z 21. marca 1994, č. 337677 z 22. marca 1994, č. 337678 z 23. marca 1994, č. 337679 z 24. marca 1994, č. 337680 z 25. marca 1994, č. 337681 z 26. marca 1994, č. 337682 z 29. marca 1994, č. 337683 z 30. marca 1994, č. 337684 z 31. marca 1994, dodací list č. 021301 z 24. marca 1994, viažuce sa k faktúre č. 28113.

Súd zistil z obsahu predložených originálov dodacích listov viažucich sa k jednotlivým faktúram, že na predmetných dodacích listoch sa nenachádza pečiatka žalovaného, ani iné potvrdenie podpisom alebo inými skutočnosťami o tom, že predmetný tovar prevzal žalovaný alebo poverená osoba žalovaného v jeho predajni v D..

Podmienky predaja a dodávky pekárenských a cukrárenských výrobkov zo strany predávajúceho – žalobcu a kupujúceho – žalovaného do predajne v D. boli upravené zmluvou, ktorá bola označená ako Kúpna zmluva o predaji a dodávke výrobkov zo dňa 08. marca 1993.

Súd na vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia Dohovoru o medzinárodnej kúpe tovaru, keďže účastníci konania sú podnikatelia na území ČR a SR. Dospel k záveru, že podľa praxe, ktorú na základe ustanovení, dohodnutých v Kúpnej zmluve o predaji a dodávkach výrobkov z 08. marca 1993 účastníci zaviedli, sa fyzicky od uzavretia zmluvy, teda od marca 1993, realizovala dodávka pekárskych a cukrárenských výrobkov, čo medzi stranami nebolo

sporné. Spornou v konaní bola skutočnosť, či k dodaniu predmetného fakturovaného tovaru aj došlo. Žalovaný v konaní tieto skutočnosti popieral a tvrdil, že k dodaniu tovaru nedošlo. V danom prípade mal žalobca dôkazné bremeno preukázať, že predmetnými dodacími listami došlo k dodaniu tovaru. Z výpovede svedkyne A., vedúcej predajne žalovaného, súd zistil, že prax v predajni žalovaného pri dodávkach pekárenských a cukrárenských výrobkov bola taká, že vedúca predajne alebo predavačky, ktoré tovar prevzali, vždy potvrdili aj údaje, teda fyzické prevzatie konkrétneho množstva a druhu výrobkov na konkrétnom dodacom liste, pričom kópiu tohto dodacieho listu si ponechali v predajni a kópiu odovzdali osobe, teda vodičovi, ktorý aj rozvoz týchto výrobkov žalobcu do predajne žalovaného realizoval. Z predložených listinných dôkazov žalobcom nie je preukázané, že by predložené dodacie listy boli opatrené pečiatkou žalovaného alebo podpisom či už vedúcej predajne alebo inej osoby, ktorá bola oprávnená tovar od žalobcu prevziať. Žalobca iné dôkazy, ktoré by preukázali fyzické dodanie tovaru, v konaní nepredložil. Čo sa týka tvrdenia, že žalobca čiastočne faktúru č. 401064 vo výške 250,-- Kč zaplatil, v tejto súvislosti súd vychádzal z predloženého listinného dokladu, a to príjmového dokladu žalobcu č. 60053, vystaveného 19. mája 1994, ktorý žalobca predložil v origináli na pojednávaní dňa 18. júna 2007, ktorý však potvrdzuje len prijatie sumy 250,-- Kč z titulu čiastočnej úhrady faktúry žalobcu č. 401064. Nie je však z predložených dokladov zrejmé, z akého dôvodu došlo len k čiastočnej úhrade faktúry a taktiež nie je preukázané, že žalovaný platbu poukázal z titulu tejto faktúry, keďže bol predložený len príjmový doklad žalobcu, na ktorom sa nenachádza podpis žalovaného, ani inej oprávnenej osoby, ktorá by vo veci dodania tovaru bola oprávnená za žalovaného konať.

Čo sa týka predloženého príjmového dokladu súd zistil, že sa netýka príjmu vo vzťahu k faktúre žalobcu č. 31368, ktorú si žalobca uplatnil v konaní, pôvodne vystavenú na sumu 2 108,-- Kč, zníženú o sumu 246,-- Kč, nakoľko z tohto príjmového dokladu žalobcu č. 60252 vystaveného 02. júna 1994 vyplýva úhrada faktúry č. 31038 vo výške 364,-- Kč.

Žalobca v konaní nepreukázal, že na základe podmienok, dohodnutých medzi účastníkmi konania v Kúpnej zmluve zo dňa 08. marca 1993, došlo k fyzickému dodaniu výrobkov, ktorých cena bola fakturovaná uplatnenými faktúrami v celkovej sume 48 581,-- Kč, nepreukázal splnenie povinností predávajúceho podľa článku 30 Dohovoru OSN, podľa

ktorého je predávajúci povinný splniť si povinnosť a dodať tovar kupujúcemu. Súd preto žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie.

Poukázal na to, že sa opiera predovšetkým o výpoveď vedúcej predajne žalovaného, svedkyne K. ktorá uviedla, akým spôsobom preberala tovar a potvrdzovala príjem tovaru, pričom uviedla, že tovar mohli do predajne preberať tiež ostatní zamestnanci. Skutočnosťou však je, že svedkyňa neuviedla, že by dodatočne kontrolovala, či predavačky v jej neprítomnosti prevzatý tovar v dodacích listoch potvrdzovali. Predavačky preto mohli prevziať tovar aj bez toho, žeby jeho príjem potvrdili. Pokiaľ dospel súd k záveru, že dodacie listy, neopätrené potvrdením predajne, svedčia o tom, že tovar do predajne nebol dodaný, vytvára tým nepodložený záver a dáva žalovanému priestor k tomu, aby zotrval bez akýchkoľvek následkov vo svojom postavení bezdôvodne obohatenej osoby.

Súd prvého stupňa ani čiastočnú úhradu sumy 250,-- Kč na faktúru č. 401064 nepovažuje za konkludentný úkon, osvedčujúci vôľu uhradiť predmetnú faktúru aspoň čiastočne. Tento záver neobstojí, pretože príjmový pokladničný doklad je účtovným dokladom, ktorý obsahuje predpísané náležitosti a nedáva možnosť jeho potvrdenia zo strany osoby, ktorá peniaze vydáva.

Žalobca tvrdí, že žalovanému boli riadne dodané pekárenské výrobky, tieto boli jeho zamestnancami prevzaté a predávané v predajni, čím mu vznikol zisk. Faktúry neboli vrátené ako vadné alebo neoprávnene vystavené, pričom žalovaný pri osobnom rokovaní so štatutárnym orgánom žalobcu potvrdil vôľu záväzok vyrovnať.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom sporu je zaplata ceny pekárenských a cukrárenských výrobkov, ktoré boli podľa žalobcu dodané do prevádzky žalovaného v D.

Súd prvého stupňa aplikoval na daný právny vzťah príslušné ustanovenia Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, publikovaného pod číslom 160/1991 Zb., v zmysle jeho článku 1 bod 1.

Účastníkmi konania nebolo spochybnené, že ich vzájomné vzťahy pri dodávkach predmetných výrobkov boli upravené zmluvou zo dňa 08. marca 1993, označenou ako Kúpna zmluva o predaji a dodávkach výrobkov. Podľa bodu III. písm. b/ bolo povinnosťou žalobcu ako predávajúceho požadovať vykonanie osobnej prebievky výrobkov a potvrdenie dodacieho listu podpisom a pečiatkou žalovaného. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, dodacie listy, ktoré žalobca predložil ako dôkaz o dodaní výrobkov, cenu ktorých požaduje od žalovaného zaplatiť, neobsahujú žiadne údaje o prevzatí výrobkov zo strany žalovaného.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie aj svedeckou výpoveďou vedúcej prevádzky žalovaného, do ktorej mali byť výrobky dodané. Svedkyňa potvrdila, že dodacie listy v prípade prevzatia výrobkov boli vždy opatrené pečiatkou žalovaného a podpisom pracovníčky, ktorá dodávku prevzala, pričom tento postup sa realizoval pri každej dodávke bez ohľadu na to, v ktorej dennej hodine boli výrobky dodané. Súd prvého stupňa preto správne konštatoval, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy o tom, že výrobky, ktorých hodnotu požaduje zaplatiť, dodal žalovanému.

Neobstojí ani námietka žalobcu, podľa ktorej žalovaný uznal opodstatnenosť vymáhanej pohľadávky, keďže o tejto skutočnosti neboli v konaní predložené žiadne relevantné dôkazy.

Odvolačný súd preto napadnuté rozhodnutie vzhľadom na uvedené skutkové zistenia podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, neboli mu priznané.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. novembra 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu